

ข้อคิดยามเช้า วันพุธ ที่ 4 มีนาคม 2015

“บุตรแห่งมนุษย์
จะต้องรับทรมาน
เป็นอันมาก
จะถูกบรรดาผู้อาวุโส
มหาสมณะ
และ
ธรรมาจารย์
ปฏิเสธไม่ยอมรับ
และ
จะถูกประหารชีวิต
แต่จะกลับคืนชีพ
ในวันที่สาม”
(ลก 9:22)

เรื่องราวที่พระเยซูเจ้าทรงตรัสนี้ทำให้บรรดาศิษย์ของพระเยซูเจ้า รู้สึกเหมือนโดนสายฟ้าผ่าเข้ากลางใจ เพราะพวกเขาคาดหวังว่า พระเยซูเจ้าในฐานะพระเมสสิยาห์ กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ของชาวอิสราเอลจะทำลายกองทัพของชาวโรมัน และ สถาปนาอาณาจักรอิสราเอลขึ้นมาใหม่

เมื่อได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ ศิษย์หลายคนคงเริ่มคิดทบทวนอีกครั้งว่า พระเยซูเจ้าทรงเป็นพระเมสสิยาห์ ที่ทุกคนรอคอยเป็นเวลานานแสนนานจริงหรือเปล่า? พระองค์ทรงเป็นผู้รับเจิมที่พระเจ้าทรงส่งมากอบกู้ประชากรของพระองค์จริงหรือไม่? พวกเขาควรติดตามพระองค์เข้าไปในกรุงเยรูซาเล็มต่อไปหรือว่าควรถอยกลับก่อนที่ทุกอย่างจะสายเกินไป?

ต่อมา เมื่อพระเยซูเจ้าทรงพาผู้นำกลุ่มอัครสาวกขึ้นไปบนภูเขาเพื่ออธิษฐานภาวนา ตาฝ่ายจิตของอัครสาวก ทั้งสามคนได้ถูกเปิดออก และสามารถมองเห็นสถานภาพที่แท้จริงของพระเยซูเจ้า พวกเขาได้เห็นโมเสส และเอลียาห์ ยืนอยู่เคียงข้างพระองค์ และ ได้ยินเสียงของพระเจ้า ดังออกมาจากเมฆว่า

“ท่านผู้นี้เป็นบุตรของเรา ผู้ที่เราได้เลือกสรรจงฟังท่านเถิด” (ลก 9:35)

พวกเขาพร้อมที่จะฟังและติดตามพระองค์บนเส้นทางแห่งความทุกข์ยากลำบาก และ ความตาย พวกเขาพร้อมที่จะเผชิญกับทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นเพราะพวกเขามั่นใจว่าพระเจ้าทรงอยู่เคียงข้างพระเยซูเจ้าชัยชนะสุดท้ายจะต้องเป็นของพระองค์อย่างแน่นอน

ในชีวิตของเรา บางครั้งอาจรู้สึกสับสน หวาดกลัว สงสัย และ ถามตนเองว่า “พระเจ้าทรงอยู่ที่ไหน?” สัตบุรุษหลายคนมีประสบการณ์เกี่ยวกับชีวิตซึ่งเป็นที่สับสน ความโลภที่ไม่มีสิ้นสุด หรือความไม่เชื่อสัตย์ต่อกระแสเรียกของพระสงฆ์ นักบวช และผู้นำพระศาสนจักรจำนวนมาก

“พระเจ้าสามารถประทับอยู่กับบุคคลเช่นนี้หรือประทับอยู่ในสถานที่เช่นนี้ได้อย่างไร?”

นี่เป็นคำถามที่ดังก้องอยู่ในหัวใจของคนหลายคนบางคนหมดศรัทธา เลิกเชื่อในพระเจ้า และ หันหลังให้วัดไปเลย

ถ้าเราเป็นคนหนึ่งที่ยังคงรู้สึกแบบนี้ ถึงเวลาที่เรากำลังจะไปบนภูเขาแห่งการอธิษฐานภาวนาของพระเจ้า ให้เปิดตาของเราเพื่อมองเห็นความจริงว่า เราเลือกที่จะติดตามเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า ไม่ใช่มนุษย์คนใด เพราะมนุษย์ทุกคนล้วนอ่อนแอ และ เป็นคนบาปด้วยกันทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็พระเจ้า พระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช ซิสเตอร์ รวมทั้งเราแต่ละคน ซึ่งล้วนมีข้อผิดพลาดบ่อย ๆ ครั้งในชีวิต พระเจ้าทรงพระทัยดีและเข้าใจความอ่อนแอตามประสามนุษย์ พระองค์ทรงอดทนต่อความผิดพลาดต่าง ๆ ของเราเสมอ แต่สิ่งจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องทำสำหรับทุกคนคือ การเป็นทุกข์ กลับใจอย่างแท้จริง มหาพรตจึงเป็นช่วงเวลาแห่งการเดินทางสำหรับทุกคน ไม่มีใครเป็นข้อยกเว้นทั้งสิ้น

“จงฉีกใจของท่าน มิใช่ฉีกเสื้อผ้า” (ยอล 2:13)

เพื่อก้าวเดินบนเส้นทางแห่งกางเขนของพระคริสตเจ้าจนกระทั่งเราผ่านประตูแห่งความตายและเข้าสู่ชีวิตนิรันดร

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย

ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี